

[illegible]

ЗА XI МЕЖДУНАРОДНА НАУЧНА ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

Том 6
Закон
История

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2015

То публикува «Бял ГРАД-БГ» ООД, Република България, гр.София,
район «Триадица», бул. «Витоша» №4, ет.5

Материали за 11-а международна научна практична конференция, «Найновите постижения на европейската наука», - 2015. Том 6. Закон. История. София. «Бял ГРАД-БГ» ООД - 104 стр.

Редактор: Милко Тодоров Петков

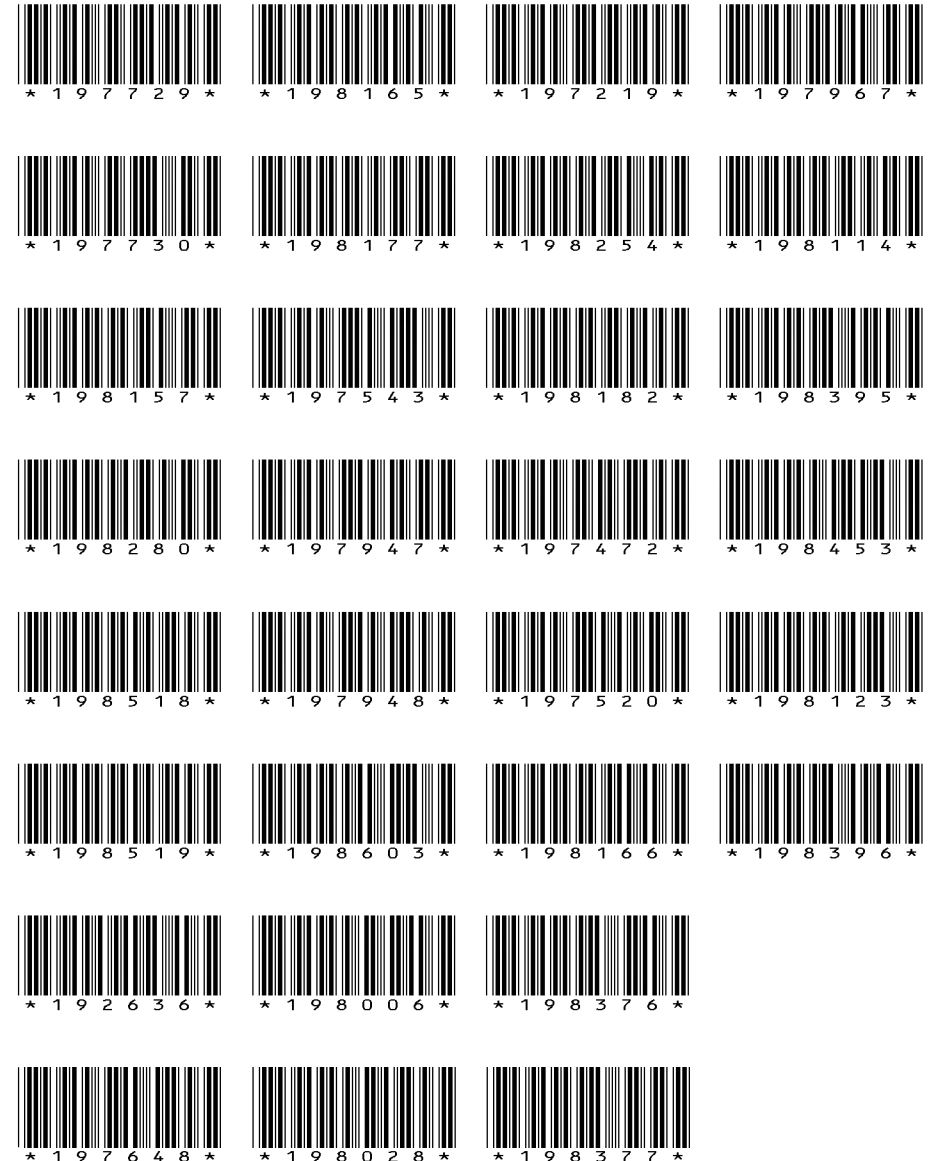
Мениджър: Надя Атанасова Александрова

Технически работник: Татяна Стефанова Тодорова

Материали за 11-а международна научна практична конференция,
«Найновите постижения на европейската наука», 17 - 25 юни, 2015
на Закон. История.

За ученици, работници на проучвания.

Цена 10 BGLV

ISBN 978-966-8736-05-6

© Колектив на автори, 2015

© «Бял ГРАД-БГ» ООД, 2015

КОМАНДАВАЙТЕ ИСТОРИЯТА

Мырзаханова Н.Р., Кобесова А.С. Түркі әлеміндегі түркеш қағанатының тарихи орны.....	90
--	----

ЕТНОГРАФИЯ

Оразаева К.К. Декоративно-прикладное искусство в системе ценностей человеческой культуры.....	93
Оразаева К.К. Казахские традиционные ювелирные украшения.....	96

ЗАКОН

ИСТОРИЯ НА ДЪРЖАВАТА И ЗАКОН

Gren' N. M.

Lviv Regional Administrative Court Judge, Lviv, Ukraine

MEDIATION IN THE STRUCTURE OF CONCILIATION PROCEDURES

Conciliation procedures along with court procedures for resolving dispute with many positives and therefore require special attention in scientific research.

Legal practice reconciliation as the dispute resolution procedure set aside a special place. As a rule, a reconciliation of jurisprudence understands Judicial and Extrajudicial agreement of the parties to end the dispute by mutual concessions. Speaking about the benefits of reconciliation before the imperious «force» the case by addressing, on the basis of long-intensive procedures determined by the «winner» and «loser» you should pay attention to the statement of E.O. Nyefyedyeva that allows the parties to achieve reconciliation subjective justice, as the true facts of the case are known only to them, unlike the court, they are not bound by claims [1, 18-22, 24]

In the legal validity of reconciliation can be applied in various spheres of social relations and have different forms of expression.

Especially problematic is the theoretical understanding of conciliation procedures in countries where they are not very common, or are formal. These concerns Ukraine, where there are a number of organizational, legal and theoretical problems. These include in particular a parallel use of the terms «mediation», «reconciliation», indicating the need for development of Ukrainian unified terminology in the field of conflict resolution [2, p. 25].

Clear classification requires specific characteristics. In our opinion conciliation alternative (non-judicial) settlement of disputes include:

- Negotiations – communication between the parties to coordinate the interests and objectives, which are characterized by equal opportunities for parties to control the situation and making a decision. In the process of interaction between the negotiators exchanged information necessary for combining opposing views and positions. Negotiations are increasingly being used to solve crisis and conflict situations, so urgent problem of action selection algorithm in solving them in the interests of the parties, their promotion and principles of law;

- Arbitration courts – is an institution resolving civil disputes based on mutual will of the parties. Arbitration of disputes parties in civil and commercial relations defined by the Constitutional Court of Ukraine as a kind of non-state jurisdictional activities that arbitration courts exercise by the laws of Ukraine by applying particular methods arbitrage. Implementation of arbitration courts security features are provided by

them is not justice, and arbitration of disputes parties in civil and commercial relations within the law designated by p. 55 of the Constitution of Ukraine [3];

• Mediation as a method of dispute resolution, used since times of the primitive society. The involvement of a third neutral party to resolve conflict was associated with the need to survive. The first to use this method of reconciliation were priests and leaders to ensure law and order and security. The Ruska Pravda, one of the oldest monuments of law, was assigned to the institution of «child» who took part in the debate on the division of the inheritance, then calling reconciliation of the parties acted the Russian Orthodox Church in the person of the parish priests who were the authority of the people. This procedure is called variously «mediation», «motion», «offer of good offices» etc. At the beginning of the XIX century, the Russian Empire had a system of commercial ships in the strict procedural sense these are, but they process held in the form of conciliation consideration of the use of customary law. In the second half of the XIX century in the judicial reform in 1864 created the world's courts, one of whose functions would argue that reconciliation and the Soviet period had similar jurisdiction friendly courts have authority in the public mind. [4] Institute of mediation in post-Soviet countries came from the Anglo-Saxon legal system, where it is in the modern sense has evolved in the second half of the XX century.

Mediation is one of the most advanced conciliation procedures, because it has a number of benefits including: • the opportunity to avoid lengthy and costly procedure; • reducing the workload of the courts; • Lack of procedural constraint on the parties, that the parties themselves can choose the time and place freely express position on the dispute; • preserve the confidentiality of the parties, while at the trial of the dispute, such information may be the property of a wide range of people; • voluntary participation of the parties; • the ability to save partnership between the parties to continue co-operation in the future.

1. Склонение сторонъ къ миру въ гражданскомъ процессе / Е.А. Нефедьев. – Казань: Тип. Губернского Правления, 1890. – 92 с.

2. Фрич В. Медіація (примирення) як альтернатива судовому розгляду кримінальних проваджень / В. Фрич, О. Комарницька // Вісник Національної академії прокуратури України. – 2013. – № 3. – С. 24-29.

3. Справа за конституційним поданням 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзаців сьомого, одинадцятого статті 2, статті 3, пункту 9 статті 4 та розділу VIII «Третейське самоврядування» Закону України «Про третейські суди» (справа про завадження третейського суду), Рішення Конституційного суду України від 10.01.2008 р., № 1-рп/2008 у справі № 1-3/2008 : п. 4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-08>

4. Тимошенко К.И., Тимошенко Т.В. Примирительные процедуры в праве как средство предотвращения стрессовых ситуаций / К.И. Тимошенко, Т.В. Тимошенко // Электронный научный журнал «Инженерный вестник Дона». – 2011. – №4. – Электронный ресурс – Режим доступу: <http://www.ivdon.ru/ru>

ЕКОЛОГІЧНИЙ, ПРИТЕЖАВАЦЬ ЗЕМЛЯ І АГРАРЕН ЗАКОН

Садуакасова Л.О. Особливості еколого-правового статусу каспійського регіону в умовах сучасності 38

КОНСТИТУЦІОННЕ ПРАВО

Бутчана В.В., Журавльова Г.С. Система конституційних цінностей 45
Раззак Н. Захист прав неосвіченої людини: міжнародно-правовий аспект 47
Кыдралинова А.К. Зандықтың нәтижесі – заңды мінез-құлық 52
Ахметалиев Ж.Қ. Адам құқықтарын қорғаудың халықаралық тәжірибесі 54
Шаймерденов А.Т. Мемлекеттің жеке адамның құқығын қорғаудағы конституциялық-құқықтық жауапкершілігі 57

ГРАЖДАНСКИЙ ЗАКОН

Писарева И.В. Проблемы реализации прав получателей алиментов 61
Голотяк М.С., Тищенко М.М. Проблематика у сфері консалтингового бізнесу. Шляхи вирішення проблем 66
Кадыркулов А.Ж., Онгарбаева А.К. Проблемы действующего законодательства Республики казахстан об особо охраняемых природных территориях 68
Ажибаева Ж.К. Порядок формирования третейских судов в Республике Казахстан 71

СЪДЕБНА МЕДИЦИНА

Какимжанов М.Т., Ханов Т.А., Балгимбеков Д.У. Торговля людьми: вопросы противодействия 76

МЕЖДУНАРОДНО ПРАВО

Досмаханова А.С. Особенности правового статуса иностранных граждан и лиц без гражданства, их правовой режим 79

ИСТОРИЯ

ВЪТРЕШНА ИСТОРИЯ

Казановський Д., Лановіюк Л.П. Гордість Семенівського краю 83
Юхименко А., Лановіюк Л.П. Оболонь. Крок в минуле, два в майбутнє 85
Махінько А.И. К истории профильного образования в Украине 87

орындауға негізделген қоғамдық қатынастардың ықшамдалған жай-күйі. Егер заңдылықтың нәтижесі құқықтық тәртіп болса, ал қоғамдық тәртіп – бұл тәртіптің нәтижесі.

Тәртіп дегеніміз қоғамдағы қалыптасқан құқық нормалары мен моральға, сонымен қатар қандай да болмасын ұйымдардың талабына сай келетін адамдардың нақтылы мінез-құлық тәртібі.

Тәртіп өз ұғымында мынадай түрлерді қамтиды:

1) мемлекеттік – бұл мемлекеттік қызметкерлерге қойылатын талаптарды орындауға байланысты тәртіптің ерекше бір түрі;

2) еңбектік – бұл ұжымдағы нақты ішкі тәртіп ережелеріне бағынуға байланысты еңбек қатынастарына қатысушыларға қойылатын талаптар;

3) әскери – бұл әскери қызметшілердің жарғылардағы, бұйрықтардағы, т.б. ережелерді орындауы.

Мемлекеттік тәртіптің өзге де түрлері бар, айталық, қаржылық, жоспар, шарттық, технологиялық, т.б.

Демек, тәртіп – бұл заңдылыққа қарағанда ете кең мағыналы ұғым, өйткені ол тек құқық нормаларын ғана емес, одан туындайтын, қосымша әлеуметтік мінез-құлық нормаларын сақтау, – деген сөз.

Ахметалиев Ж.Қ.

Орталық-Азия Университетінің

Құқықтану мамандығының магистранты

Алматы

АДАМ ҚҰҚЫҚТАРЫН ҚОРҒАУДЫҢ ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ТӘЖІРИБЕСІ

Түйін: Бұл мақалада жаһандық және аймақтық ұйымдардың халықаралық ынтымақтастықтың маңызды салаларының бірі – адам құқықтарын қорғаудағы қызметтері қарастырылады, ұйымдардың бұл саладағы жасалған қадамдарының негізгі қорытындылары бағаланады.

Тірек сөздер: Халықаралық ұйымдар, Адам құқықтары бойынша жалтығабірдей декларация, БҰҰ, Еуропалық одақ, Адам құқықтары бойынша Еуропалық сот

Адам құқығын қорғау әлемдік қоғамдастыққа жүктелген ең маңызды міндеттер қатарына жатады. Қауіпсіздік пен тұрақтылыққа жаңа қауіп-қатерлердің пайда болуы әлемдік қауымдастықты адам құқықтарын қамтамасыз ету тетігінің тиімділігіне белсенді және мақсатты түрде қол жеткізуге

предусматривает две процедуры рассмотрения сообщений: индивидуальные сообщения; межгосударственные сообщения. Сообщения от государств-участников о невыполнении другим государством-участником своих обязательств согласно Конвенции о правах ребенка, Факультативных протоколов к Конвенции, касающихся торговли детьми, детской проституции и детской порнографии и участия детей в вооруженных конфликтах.

Согласно процедуре принятия к рассмотрению индивидуальных сообщений Комитет не считает все поступившие сообщения приемлемыми и устанавливает 8 оснований их неприемлемости – это анонимность, необоснованность, непредставление в письменном виде, злоупотребление правом представлять такие сообщения или несовместимость с положениями Конвенции и факультативных протоколов, рассмотрение данного вопроса Комитетом или другой процедурой международного разбирательства, совершение нарушений до вступления протокола в силу и непредставление сообщения в течение одного года с момента исчерпания внутренних средств правовой защиты.

Важную роль в решении проблем детей на международном уровне играет ЮНИСЕФ (UNICEF) – Детский фонд ООН. Свою деятельность ЮНИСЕФ строит на принципах сотрудничества с властью, общественными организациями, другими международными фондами и организациями.

ЮНИСЕФ помогает детям и женщинам, пострадавшим от войн, гражданских беспорядков и стихийных бедствий, поставляя продовольствие, лекарства и чистую воду в зоны чрезвычайных ситуаций. ЮНИСЕФ выступил инициатором и пропагандирует концепцию «дети как зона мира» для обеспечения лучшей их защиты, организует оказание помощи детям по обеим сторонам конфликта.

Подводя итоги, можно отметить, что к началу XXI века в мире сложилась система защиты прав детей на международном уровне, подкрепленная соответствующими правовыми документами. Что касается Казахстана, то основной задачей государства является практическое обеспечение принципов Конвенции о правах детей, выполнение рекомендаций ООН.

Литература:

1 Лупарев Г.П. Основные международные документы по правам человека. Материалы и комментарии. -Алматы: 1998.-148 с.

2 Mower A.G. The convention on the rights of the child: Intern.law support for children. Westport (Conn.); L.: Greenwood press, 1997.

3 Сборник документов по истории нового времени. Буржуазные революции XVII-XVIII вв. / Под ред. В.Г. Сироткина. – М.: Высшая школа, 1990. – 304 с.

4 Wallace R.M. International Human Rights: Text and Materials / With K. Dale-Risk. 2nd ed. London: Sweet and Maxwell, 2001.

5 Декларация прав ребенка. Принята резолюцией 1386 (XIV) Генеральной Ассамблеи ООН от 20 ноября 1959 года // http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/childdec.shtml

6 Декларация о защите женщин и детей в чрезвычайных обстоятельствах и в период вооруженных конфликтов, 1974 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/armed.shtml. 14.10.2014 г.

7 Декларация о социальных и правовых принципах, касающихся защиты и благополучия детей, 1986 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/childpri.shtml. 14.10.2014 г.

8 Конвенция о правах ребенка. Принята резолюцией 44/25 Генеральной Ассамблеи от 20 ноября 1989 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/childcon

9 Факультативный протокол к Конвенции о правах ребенка, касающийся торговли детьми, детской проституции и детской порнографии, 2000 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/.../rightschild_protocol2.shtml. 14.10.2014 г.;

10 Факультативный протокол к Конвенции о правах ребенка, касающийся процедуры сообщений, 2011 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/child_optprot.shtml. 14.10.2014 г.

11 Постановление Верховного Совета Республики Казахстан «О ратификации Конвенции о правах ребенка» от 8 июня 1994 года. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://adilet.zan.kz/rus/docs/B940001400>

12 Постановление Правительства Республики Казахстан «Об утверждении четвертого периодического доклада о реализации Республикой Казахстан Конвенции о правах ребенка» от 31 октября 2011 года № 1242. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://adilet.zan.kz/rus/docs/P1100001242>

Магистр юриспруденции Кыдралинова А.К.

Инновационная Евразия университеті, Павлодар, Қазақстан

ЗАНДЫЛЫҚТЫҢ НӘТИЖЕСІ – ЗАНДЫ МІНЕЗ-ҚҰЛЫҚ

Зандылық – бұл мемлекеттік-құқықтық шындықтың барлық элементтеріне еніп кететін құбылыс. Оның мәні – қоғамдық қатынастарға қатысушылардың құқық нормаларын қатаң, дәлме-дәл және бұлтартпай орындалуын, әрі ауытқымай қолдануы. Әрине, заңдылық құқық нормаларына негізделінген. Олай дейтініміз құқық нормасы жоқ болса заңдылық та болмайды деген сөз. Бірақта, осындай қиын, күрделі, әрі көпқырлы заңдылықты тек құқық нормаларымен ғана байланыстырып түсіну қиын. Өйткені, құқық нормаларын заңдылықтың элементтері ретінде қарау біздің ғылыми көзқарасымызға сыйыспайды ол тек заңдылықты тудыратын алдыңғы табалдырығы ғана. Оның мазмұнын толық түсіну үшін әрқилы жақтарына (аспектілеріне) назар аударуымыз қажет. Заң

әдебиеттерінде айтылғандарды топтастырып, оның мынадай жақтарына көз жіберелік:

- заңдарды сақтауды талап ету;
- қоғамдық өмір режимі;
- мемлекеттік органдар мен жеке тұлғаның қызмет принциптері.

Заңдарды сақтауды талап ету жағынан қарасақ, заңдылық – бұл ең басты талаптардың жиынтығы болып табылады. Біріншіден, бұл заңдарды оған бағытталған (қатысты) адамдардың дәлме-дәл және бұлтартпай орындау талабы. Екіншіден, заңдардың және басқа да нормативтік актілердің иерархиялылығын сақтау талабы. Үшіншіден, заңдарды шығарған органдардан басқа ешкімнің де оны жоя ала алмайтындығын талап ету. Төртіншіден құқыққолдану актілерінің заңдарға және басқа нормативтік құқықтық актілерге сәйкестігін талап ету.

Заңды мінез-құлық – бұл заңдылыққа негізделіп, құқықпен реттелінген қоғамдық қатынастардың нақтылы жағдайы. Осыдан келіп, заңды мінез-құлық дегеніміз – бұл заңдылықтың нәтижесі. Оның ерекшелігі мынада: ол,

- біріншіден, құқық нормаларында көрсетілген;
- екіншіден, құқық нормаларын іске асырғаннан кейін пайда болады;
- үшіншіден, мемлекеттің (күшімен) құралдарымен қамтамасыз етіледі;
- төртіншіден, азаматтардың өмірлік қызметі үшін қолайлы жағдайлар жасалынады;

- бесіншіден, заңдылықтың қорытындысы болып табылады.

Заңды мінез-құлықтың мемлекеттік қызметтің ең маңызды мақсаты, өйткені тұлғаның бостандық дәрежесі, олардың құқықтары мен бостандықтарының шындығы, сонымен бірге демократияның дамуы және жалпыадамдық құндылықтың салтанаты оған байланысты.

Заңды мінез-құлық немесе құқықтық тәртіп «қоғамдық тәртіптің» негізін қалайды. Осы екеуінің арасындағы айырмашылық неде? Егер құқықтық тәртіп құқық нормаларының талаптарын іске асыру кезінде пайда болса, ал қоғамдық тәртіп бүкіл әлеуметтік нормалар жүйелерінің құқық нормалары, адамгершілік нормалары, қоғамдық ұйымдардың нормалары, әдет-ғұрыптар, дәстүрлер іс-қимылдарының нәтижесі. Сондықтан қоғамдық тәртіптің ұғымы құқықтық тәртіп ұғымына қарағанда кең мағынада түсіндіріледі. Бұдан келіп туындайтын қорытынды: кез келген құқықтық тәртіпті бұзушылық (құқықбұзушылық) сонымен бірге қоғамдық тәртіпті бұзушылық болып табылады. Бірақта құқықтық тәртіп бұзылмаса да, кейбір жағдайларда қоғамдық, тәртіп бұзылуы мүмкін. Құқықтық тәртіп мемлекет тарапынан қорғалады, ал басқа әлеуметтік нормалардың (құқықтық, емес), мысалы, дәстүр, мораль бұзылуы қоғамдық шараларды қолдануға (мемлекеттік ықпал етуден өзгеше) әкеп соқтырады. Мысалы, адамның әдепсіз қылықтары қоғамдық тәртіпті бұзуға әкелсе оған тек қоғамдық айыптау, сөгіс қолдануы мүмкін.

Сөйтіп, заңды мінез-құлық дегеніміз құқық субъектілерінің мемлекет аумағындағы қолданылып жүрген барлық құқық нормаларын сақтау мен